

ЮНИЙ

Вихъръ вѣе въ равно поле,
Златни ниви зашумѣха,
Не е вихъръ, а на воля
Момко Юний коня яха.

Дето мине и замине
Низъ простора необятенъ,
Грѣй отъ небесата сини
Като слънце съ погледъ златенъ.

И съ ржцетѣ си вълшебни
Той разстила скъпи дари,
Да събиратъ снопи хлѣбни
И жътварки и жътвари.

Вихъръ вѣе въ равно поле,
Златни ниви зашумѣха —
Не е вихъръ, а на воля
Момко Юний коня яха.

Трайко Симеоновъ

